

Gaseteta d'Olot

Any I

19 d'Abril de 1930

Núm. VIII

L'INDULT

JA ha vingut l'indult. Té, quant al catalanisme, tota l'amplitud que calia, fora del fet d'ésser indult i no amnistia, la qual cosa té l'inconvenient greu de restar els beneficiats inhabilitats per l'exercici de càrrecs públics i del dret de sufragi; és de creure, però, que no seria difícil la solució d'aquest punt. Sembla que en resten exceptuats alguns presos socials, i això sí que és molt de doldre; caldrà treballar per aconseguir lá plena llibertat de tots aquests penats, amb l'esperança, val a dir-ho, d'una solució satisfactòria.

Quant al problema català, ja tenim aquest afer dels perseguits arranjat quasi en absolut. Cal donar-ne les gràcies en primer lloc als organitzadors de la campanya pro-amnistia, i als que els han secundat, sobretot a les nostres dones que tan bé han actuat; també cal fer un especial esment del venerable Maluquer i Viladot, i del setmanari *La rambla*. I reconeguem que Berenguer no ha donat cap mostra de mala voluntat.

D'altra banda, la conducta dels nostres bons amics bascos i gallegos i dels nuclis comprensius de tota Espanya, és ben digna d'agraïment.

Que siguin ben vinguts a casa nostra tots aquests admirats patriotes que han provat que a Catalunya encara hi ha herois. Benvinguts sobretot el venerable Macià, l'arborat poeta Gassol i llurs companys, el ferm i nobilíssim Baltà i aquests models de patriotisme enèrgic que són els homes de Garraf. Ara cal fer-los ben planera llur

Una lletra interessantíssima

Ens referim, naturalment, a la lletra que el senyor Governador de Girona ha tramès a Mossèn Ricard Aragó (Ivon l'Escop). Transcrivim de «La Publicitat»:

«El reverend mossèn Ricard Aragó (Ivon l'Escop) va predicar diumenge de Rams a la Catedral de Girona el sermó de l'Ajuntament d'aquella ciutat.

Hi assistiren entre altres personalitats, el bisbe, el governador, el general Eugenio, el vice-president de la Diputació en representació de la Corporació provincial i el batlle doctor Coll; hi assistia, no cal dir-ho, l'Ajuntament en corporació.

Aquest sermó ha estat el primer predicat en llengua catalana, després de la dictadura, a la Catedral de Girona.

Mossèn Aragó acaba de rebre una molt expressiva lletra del senyor governador civil de Girona, senyor Alonso, en la qual, després de felicitar molt efusivament a mossèn Aragó, acaba així: «Dios conserve su salud y su talento para bien de nuestra Religión y para orgullo del idioma catalán, en el que usted sabe expresarse, no sólo con el ardor de la elocuencia, sino con tiernos matices de poesía que llegan al alma de cuantos le escuchan. Me es muy grato ofrecerme de usted afectísimo S. S. q. b. s. m.—Juan J. Alonso»

Aquesta lletra del senyor Joan J. Alonso, Governador de Girona, té indubtablement un pregon interès en aquesta hora. Es naturalment una confirmació de la comprensió que pel que fa a l'ús de la nostra llengua, domina a les altes esferes. Però té aquesta lletra molt més d'interès per nosaltres.

Sobre el fet de la predicació en català ja sabem quin criteri ha imperat

entrada a la societat nostra i també—no ho oblidem—evitar-los tot compromís.

Pensem, finalment, que ara que tenim aquest afer liquidat, hem de tenir prou prudència per no donar als nostres enemics la satisfacció de tornar-nos perseguir. Ara ja podem, dintre de la llei, dir tot el que, de moment, cal dir; no hem de menester, doncs, perseguits, sinó homes lliures que col·laborin en l'obra de redreçament, que avui pot ésser pacífica.

ELS ANTI-CATALANISTES

El gruix d'incomprensió, d'apassionament i de fanatisme o, dit en un mot, de fòbia anti-catalana que, de tota la vida havíem observat a alguns catalans, és una malaltia que desapareix i ja comencem a creure que, en dia no llunyà, quedarà completament extingida i sols constituirà un record arqueològic.

En les dotzenes d'articles que diàriament s'han publicat a la premsa de tots els recons de la Península, de la caiguda de la Dictadura ençà, hem constatat tanta diversitat de signatures que han enfocat el nostre problema favorablement que, per citar-les totes, caldria haver-ne fet una recopilació diària, puix fóra impossible retenir-les totes a la memòria.

El fet insòlit i nou de trobar tanta quantitat—i qualitat—de veus amigues pertanyents a totes les tendències i procedents de totes les regions que argumenten conscientment contra l'arcaic absolutisme assimilador i glossen els aspectes diversos que justifiquen l'existència de la qüestió catalana amb les mateixes raons que, de tota la vida oposàvem nosaltres, els catalans, als nostres compatriotes que no hi transigien, posa en evidència la petitesa moral dels catalans anti-catalanistes.

Un dels homes que s'havia passat la vida escrivint articles contra el catalanisme i que era la representació més autèntica dels catalans anti-catalanistes és Adolf Marsillac, llogat no fa pas molt temps a A B C, quan descobriren la seva especialitat. Ara, quan ha vist la posició de periodistes com Baldomero Argente, Reparaz, Antonio Zozaya, etc., etc., sembla que ha iniciat una virada en els seus odis de tota la vida. Ho

en moltes ciutats de fa molt temps i descomptant molt poques excepcions. Ens referim a la mania incomprensible de fer els sermons de determinades festivitats en castellà. Heus ací una concepció ben arbitrària. En aquestes festivitats el sermó és fa per dues o tres persones, el poble, els ciutadans no cal que el comprenguin, ni cal que s'absentintin del que pugui dir-s'hi. Es deu considerar poc fi predicar en català quan la importància de la festa sobresurt del marc corrent. Diem això perquè creiem que no deu pas predicar-se en castellà per a no ofendre les autoritats. No hi ha cap autoritat que pugui ofendre's per aquest motiu.

Avui la lletra del Governador de Girona aclareix moltes coses i posa damunt la taula aquesta qüestió tan important. Per ella sola aquesta lletra esmicola les idees d'alguns, que s'han demostrat durant els temps dictatorials, més papistes que el papa.

I creiem encara que aquesta lletra farà rectificar opinions i ens permetrà esperar una necessària esmena.

fa emportat pel fort corrent que tot ho envaeix o és que s'ha prè la molèstia de fer un estudi detingut i serè d'aquest moviment que l'havia tan extraordinàriament neguitejat, i ha arribat a comprendre la justícia de les nostres aspiracions?

Celebraríem que fos això darrer i encara que es tracta d'un escriptor mediocre i el guany del seu silenci o de la seva conversió sigui petit, serviria d'exemple als nostres adversaris locals tan pobres d'arguments que sols combaten el catalanisme basant-se en el dany material que els pogués haver afectat quan deixà d'haver-hi batalló a Olot.

Perquè Marsillac, des de l'antiga «Publicidad» on signava «El Maleta Indulgencias» havia arribat a tal extrem que li era impossible agafar la ploma sense atacar el nacionalisme català. Fins és de recordar un llibre titulat «Catalanistas en adobo» en el que hi abocà tota la seva bilis atacant tots els homes representatius, tota la premsa, tota la ideologia. Era un cas curiós, pintoresc. Confessem que tots els que sentíem com ara les ànsies redemptores cercàvem àvids les seves intemperàncies per enfortir-nos en els nostres ideals, quan vèiem que l'escriptor més anti-català es veia obligat a recórrer a un tan pobríssim vocabulari per a sostenir una tesi que es desfeia tota sola.

El temps, però, ha anat operant, i avui d'anti-catalanistes ja no en queden a penes. Són pocs i incapassos de declarar francament que ho són per mesquins personalismes, per odis inconfessables, per buidor d'ideals i per ceguera.

No disposem de prou espai per fer-ne un estudi acurat que seria divertit i ens portaria a la conclusió d'haver-los de definir com a casos clínics.

Un petit fet històric ho demostra: uns quants senyors anti-catalans ben coneguts, que mai no han llegit res en català perquè «no l'entenen», venien de fer el seu passeig quotidià i essent cap al Parc, parlaven en veu alta i s'ocupaven de catalanisme. Un d'ells digué amb l'assentiment de tots: «Si, diuen que ara si no els la donen se la pendran, i quan la tindran haurem de córrer a dir que no la volem perquè quedariem arruïnats; allavors que ja no hi serem a temps i a tots junts ens tocarà pagar els plats trencats.»

Es evident que parlaven d'Autonomia o cosa semblant.

Aquests senyors fan com aquelles criatures rebeques que no volen menjar ni anar a estudi. Són els que usen encara aquell tòpic gastat de «què faria tota sola Catalunya «contra» les altres regions?». I després de mirar-vos esbiaixadament i amb aire autoritari respiren profundament com si haguessin dit quelcom important....

Fan llàstima, molta llàstima, la mateixa que el moliner, descrit per Daudet, quan traginava sacs de sorra cregut que es pensarien que era farina.

Dintre pocs anys seran exemplars introbables i avui ja resulten força curiosos. Quan tots hagin anat canviant d'opinió ja no parlaran de coses que no comprenen, que no poden comprendre. Callaran com el «Maleta Indulgencias».

De «La Tradició Catalana» (?) n.º 328, 15 de Desembre de 1923:

«Si s'exceptuen en Romanones y en Melquíades Alvarez, y segons se murmura últimament, el Sr. Alcalá Zamora, ¿qui ha notat la falta de funcionament de les Corts?»

«Segons se murmura últimament», els únics que noten espaordits la proximitat de la seva obertura i callen com uns morts, són els de «La Tradició» (?)

«¿Y quina necessitat resta sense satisfer per que el Parlament hagi seguit tancat?»

Per als homes de sentiments absolutistes, no cap.

Per la Bandera Catalana

Quan va desaparèixer la bandera catalana que els nostres germans d'Amèrica varen regalar a la Mancomunitat, potser algú considerà que no era pas aquell un gest lloable. A nosaltres, des del primer moment, ens aparegué com un fet cavallerívol, mereixedor del més gran agraïment. Avui, que d'aquell palau s'han anat escombrant les petjades que el profanaven, l'il·lustre senyor Maluquer ha manifestat que veuria amb inefable goig el retorn de la nostra ensenya, que ara, és indubtable, seria guardada amb tota dignitat. L'equànime defensor dels nostres drets se la imagina voleiant el dia de Sant Jordi, en mig d'ovacions ben espontànies. Aixís hem de pensar que podrà ésser, abolides les ignomínies que els governants pretèrits legislaren. Potser el custodi del símbol dels nostres amors es creu en el deure de retèner-lo fins i a tant que siguin derogades aquelles disposicions.

Era pura fantasia tot el que hom podia imaginar-se o bé la realitat ha demostrat que encara ens quedàvem curts? Els fets que es descobriren a Mataró són la millor resposta. Mireu en quina forma s'havia d'expressar dies enrera Marçal Trilla i Rostoll en el «Diari de Mataró»:

«En la sessió celebrada dilluns passat pel ple del nostre Ajuntament, l'alcalde, senyor Aranyó, denuncià que havia trobat la bandera catalana que abans del cop d'Estat es col·locava a la façana de la Casa de la Ciutat, bruta i ultratjada per aquests homes que la Dictadura permeté que assaltessin uns llocs purament populars.

La denúncia causà, segurament, en tots els qui l'escoltaren, una esgarrifança de dolor i féu crispar d'ira els nostres punys de patriotes, car l'ofensa no ha pogut ésser més vil ni més directa als nostres més caríssims sentiments. La nostra bandera barrada, gloriosa ensenya que ens llegaren els constructors de la personalitat his-

tòrica, ha estat objecte d'una gravíssima ofensa, i el que és més dolorós, els autors de la malifeta han estat uns individus que volen ésser concitadans nostres i que varen abrogar-se la nostra representació.

Quin qualificatiu mereix aquesta acció execrable i repugnant? Una bandera és una pàtria. En aquell drap que ens serveix de guia i ens embolcalla amorosament amb els seus plecs, concentrem els amors a la terra que ens ha vist néixer i per la qual estem disposats a donar-ho tot, àdhuc la vida. Per això tots els pobles li reten els màxims honors i l'enlairen als cims més albiradors, on el vent la faci volejar i el sol l'acaroni amb els seus raigs. Per a defensar-la de l'oprobri, els legisladors han dictat lleis en les quals s'estableixen sancions contra els qui vulguin infamar-la. Em sembla recordar que a Espanya hi ha una disposició que dicta el càstic dels qui ultratgen la bandera catalana.

Probablement, però, el legislador no va creure mai que una gent que s'anomenava renovadora i restauradora de la Llei, nascuda en la mateixa terra que aquella bandera representava, cometés la vilesa d'ultratjar la pròpia ensenya. Calia que governessin uns subjectes que volien imposar un ordre i una política a l'empar de la força. Aquests homes que havien suprimit tot control i treballaven en la impunitat, es varen veure amb cor d'inferir-nos les ofenses més greus. Recordeu el nom fatídic de Judes? Sabeu tots l'adjectiu amb què ha passat a la Història? Traïdor. Judes va vendre el seu Mestre i el va fer objecte de totes les ofenses i de tots els vilipendis. Així, en els nostres dies, també hem trobat homes que s'han venut la Pàtria i han ultratjat la bandera santa dels nostres amors. Voleu més indignitat? Acabem de descobrir el crim quan representants genuïns de la cultura hispànica vénen a rebre el nostre homenatge i demostren amb belles paraules de cordialitat llur comprensió dels nostres problemes. No els cau la cara de vergonya als autors d'aquest delictes de lesa Pàtria? Ells, catalans, han ofès grollerament la pròpia mare. No us sembla, amics, que tanmateix fa fàstig tenir entre nosaltres uns homes com aquests?»

Una lletra i una nota de despeses

Acabem de rebre, signada pels senyors R. Hostench i Quintana i Ramon de Roca, com a ex-alcaldes de la dictadura, la lletra i la nota de despeses que a continuació publicuem:

«Sr. Director de GASETA D'OLOI.

Molt senyor nostre: Habent els firmats ocupat l'Alcaldia durant el temps de la Dictadura, entenem que pot interessar al públic donar el detall que li remetém, dels gastos á que s'aludeix en la nota publicada la setmana darrera en el periòdic de la seva digna direcció, y aixó al objecte d'evitar equivocades interpretacions, per lo que li supliquem se serveixi insertarlas com també aquesta carta, en el primer nombre que surti del seu setmanari, y aprofitem l'ocasió pera fer constar que

per aquesta vegada deixem de guardar el silenci que ens haviam imposat, ja que creyem innecessaria la defensa de la nostra obra, que el públic coneix prou bé pera tenirla jutjada i consta amb tot detall á casa la Ciutat.

Amb merces anticipadas, quedém sempre afms., s. s.,

R. Hostench Quintana.—Ramón de Roca.»

RECIBIMIENTO S. M. EN GERONA (Mayo 1924)
Rafael Forga («Norat») comida Comisión. 242'—
Alfonso Esteve, dos autos. . . . . 235'— 477'—

RECIBIMIENTO S. M. EN LA MANCOMUNIDAD
(Mayo 1924)
Sr: Alcalde y Alguacil . . . . . 292'70 292'70

VIAJE A MADRID HOMENAJE S. M. EL REY
(Enero 1925)
Sr. Alcalde, viaje a Madrid . . . . . 650'— 650'—

VIAJE A BARCELONA HOMENAJE S. M.
(Febrero 1925)
Sr. Alcalde, 14 Concejales y alguacil. 1.453'— 1.453'—

VIAJE A ROMA (Octubre 1925)
A Banca Marsans, 2 billetes de 1.^a . . . 1.531'49
Otros gastos . . . . . 260'— 1.791'49

VIAJE ASISTENCIA ENTIERRO OBISPO
GUILLAMET (Abril 1926)
Sr. Alcalde, 6 Concejales y 2 maceros . . . 830'— 830'—

BANQUETE S. M. (Octubre 1926)
Banquete a S. M. . . . . 11.000'— 11.000'—

VIAJE A MADRID PARA GRUPO ESCOLAR
(Febrero 1927)
Viaje a Madrid, Sr. Hostench junto
con Arquitecto Grupo Escolar. . . . . 1660'75 1660'75

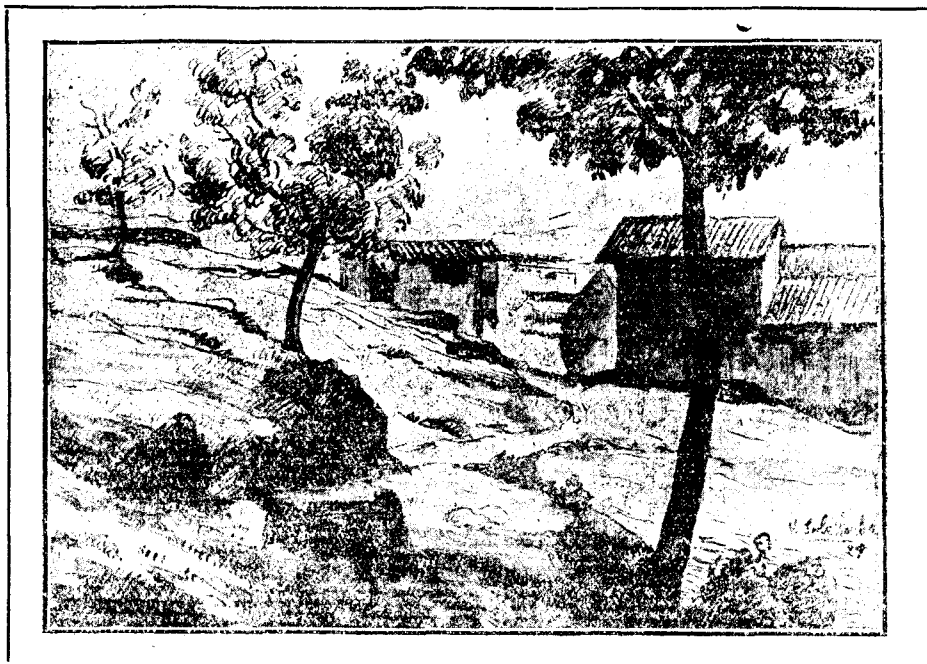
BANQUETE MOIXINA INAUGURACIÓN OBRAS
ENLACE CARRETERAS (Septiembre 1927)
Narciso Coromina, su factura . . . . . 336'— 336'—

VIAJE A MADRID HOMENAJE DIRECTORIO
(Septiembre 1928)
Alcalde y 1.º y 2.º tenientes, pasaje . . . 671'16
Id. id. gastos representación. 1000'— 1671'16

La nota de viatges i àpats és exacte a la que tenim nosaltres. El total que publicàvem en el número VII del nostre periòdic és, per tant, just. Els nostres comunicants s'han precipitat. Ja podien pensar que així com publicàvem el total de viatges i despeses, publicaríem també el detall. Diem això perquè no s'amoïnïn en enviar-nos la nota del detall de «Subscripcions i Homenatges», que publicarem en el número pròxim, i que aquests senyors, amb una precipitació comprensible, no han pensat a enviar-nos.

La premura del temps i la manca d'espai ens priva aquesta setmana d'ésser més extensos en aquest comentari. Estiguin segurs, però, els nostres comunicants, ex-alcaldes de la dictadura, que, tot i guardant-los el major respecte, ens permetrem comentar la seva comunicació.

CRÒNIQUES D'ART

AIGUATINTA DE V. SOLÈ JORBA

Una sèrie de dificultats ens han impossibilitat fins avui de poder ressenyar l'exposició que el nostre amic, el pintor V. Solè Jorba, celebrà no fa gaire, amb un èxit excel·lent, a la "Sala Altavella" de Mataró. Avui, amb retard i tot, parlarem de la pintura d'En Solè.

Ens cal dir, de primer, que no podem parlar del conjunt de l'exposició, pel fet de no haver-la vist, però que, en canvi, podem parlar d'alguna de les obres exposades, per quan les coneixem abastament.

Hem de fer constar, i aquest potser és el millor elogi que de la pintura d'En Solè pot fer-se, el canvi de front que d'un quant temps ençà es nota en la seva pintura. Aquelles teles del mercat, que ja coneixen

els nostres conciutadans, assenyalen certament una fita en la seva obra.

Això no vol dir que no es noti aquesta nova orientació en els seus paisatges, és en el conjunt de la seva obra que cal remarcar aquesta embranzida, una embranzida de cara a una simplicitat notabilíssima, tant de tema com de procediment, amb una pinzellada més ampla i més segura, deslliurada de

preocupacions i de mestratges.

Podriem assenyalar com a ben reeixides les teles: L'alzina, Pont de Rabell, Lluminosa, Molt núvol, El camí i Nota d'hivern.

Ens plauria disposar d'espai per a fer conèixer al lector la gràcia i les valors distintes d'aquestes teles, però avui ens hem de limitar a parlar-ne de conjunt.

No obstant, cal remarcar en l'obra d'En Solè aquesta enèrgica represa, que serà, sens dubte, punt de partida per a futurs èxits, que de debó li augurem.

Electricitat Mèdica Cures per diatèrmià, sol d'altura, etc.—Raigs X.
GASSIOT Plaça de l'Estel (Pla de Llacs) entrada per l'avinguda Paluzie.

Amoretetes

*Aquest any, Pasqua Florida
ultra son caire sagrat
porta un bri de llibertat
a nostra pàtria oprimida.*

*Sis anys de funesta guerra
amb folles persecucions,
engoliren les presons
a molts fills de nostra terra.*

*Per obtindre en forma noble
el retorn dels presoners
ha calgut que s'aixequés
tot sencer el nostre poble.*

*Si és poc el que es guanyà,
és simptomàtic el fet
de que es vol resoldre el plet
del problema català.*

*Tenim fams de llibertat,
que nostra llengua i banderes
siguin sempre les primeres
en tot lloc de dignitat.*

---

*Aquest any, Pasqua Florida
brilla amb cel molt més serè;
Déu vullga que l'any que ve
ja no resti cap ferida.*

PEPET GRAU

Municipals

Reunida la Comissió Municipal Permanent, dimarts passat, prengué els acords següents:

A proposta del senyor Candi Agustí, adherir-se a l'homenatge al Comitè Femení Pro Amnistia i autoritzar l'alcalde per a trametre-hi representant, si ho creu oportú.

Adhesió al Congrés Esperantista de Barcelona.

Aprovació d'un escrit de l'Alcaldia sobre l'estadística d'estatges.

S'aprovaren també els següents informes:

Relació general del recompte de ramaderia i de factures, que ascendeixen a 8962'99 pessetes.

Del negociat d'Hisenda, favorable a la concessió del descompte reglamentari, com a venedors ambulants, als senyors Mora i Rodríguez.

De Governació, concedint una copa a l'Olot F. C. per al Torneig Local; autoritzant al senyor Figueres per el negoci de taxis, i disposant la nova numeració de les cases de pagès.

De Foment, que fixen condicions per a canviar de lloc el dipòsit de gasolina de la Plaça Clarà, cantonada al carrer Mulleras, i autoritzen al senyor Juanola per a fer obres.

S'acordà donar-se per assabentat dels informes de l'Inspector de Sanitat i l'Arquitecte municipal, sobre el

projecte de clavagueres del senyor Paz Maroto, que fou acceptat en principi, per a sotmetre'l al Ple.

També fou acordat delegar la Comissió de Cultura i els altres regidors que ho desitgin, per assistir al concert que avui dona l'Orfeó Popular Olotí i acondicionar la Plaça per aquest acte, a compte de l'Ajuntament.

Finalment, passaren als negocis respectius, per al seu informe, algunes sol·licituds.

I seguidament fou alçada la sessió.

N Ò T U L · L E S

RELIGIOSES

A les Quaranta Hores Solemnes celebrades la setmana passada a Girona i a Figueres, hi tingueren un particular relleu les hores de les Confraries de Sant Jordi i de la Mare de Déu de Montserrat, respectivament. A Girona predicà eloqüentment el digníssim sacerdot, exiliat per la Dictadura, Mossèn Bartomeu Barceló, ben conegut també per les seves poesies; el concurs de fidels fou nombrós com poques vegades. A Figueres el nostre caríssim i culte amic, P. Ermenegol de Sarrià, O. M. Cap., féu el sermó que resultà eloqüent i just com tots els seus, davant d'una gernació que emplenava la Parroquial de gom a gom.

■ Dilluns de Pasqua els P. P. Caputxins celebraran una festa homenatge als missioners caputxins d'Olot i la seva comarca. Al matí, a dos quarts de vuit, hi haurà missa de comunió amb plàtica que farà el Pare Ricard d'Olot. A les deu. Ofici solemne que celebrarà el P. Querubí de La Pinya, amb predicà del P. Valentí de Barcelona, tots ells zelosos missioners apostòlics.

A les cinc, vetllada missional a la sala d'actes de les Escoles Pies. Hi cantarà un recital de cançons la distingida senyora Maria Torn de Salvan, que ja hem sentit a Olot amb fruïció alguna altra vegada. acompanyada al piano per les gentils senyorettes Concepció Carreres i Lola Mas. El benivolgut P. Ricard d'Olot, eloqüent orador, donarà una conferència sobre els indis del Caquetà (Colòmbia). Obrirà l'acte un discurs del no menys benivolgut i respectable P. Ezequiel de Mataró, guardià dels caputxins, i el clourà el digne P. Rector dels Escolapis, Bonaventura Belart. Nosaltres esperem que aquests actes seran tan concorreguts com mereix l'objecte que tenen i la simpatia dels caputxins.

Dr. J. M.ª Vayreda.—Metge

EX-INTERN DE L'HOSPITAL CLINIC DE BARCELONA
Visita: passeig de Blay 56, de 12 a 1 i de 7 a 8
Malalties de l'Estòmac i Pulmons.—Raigs X
Radiografia al domicili dels malalts.

■ Avui a l'església de P. P. Caputxins, a la missa de set, ha començat la novena a honor de la Patrona de Catalunya.

■ Han estat celebrades amb la solemnitat i concurrència de cada any les funcions religioses de Setmana Santa, especialment els Divins oficis de la Parroquial i les processons de diumenge i de dijous; en aquesta hi havia la novetat dels *armats*, ben informats i força nombrosos. També els Monuments han estat molt visitats.

■ Hom anuncia per al primer de maig la sortida del «Diari de Vic». Sabut que el director propietari és l'excel·lent patrici Francesc M.ª Masferrer, i vistos els redactors i col·laboradors, esperem que obtindrà un gran èxit.

■ A Sant Feliu de Pallarols ha tornat a sortir a la llum la placa d'Enric Prat de la Riba, que fins ara havia estat tapada per l'Ajuntament de la Dictadura. Per molts anys!

Del Pressupost de la Dictadura per a 1930

Exèrcit	489.540,443'68 ptes.
Marina	351.615,343'73 -
Marroc	303.797,416'57 -
TOTAL.	1,124.953,204'98 ptes.

Instrucció Pública 204.877,335'72 ptes.

Aquestes dades són tretes de la nota publicada per l'actual Ministre d'Hisenda, senyor Argüelles

CULTURALS

■ Dimarts i dimecres ens visità el prestigiós geògraf excel·lent amic Pau Vila, acompanyat d'alguns dels seus alumnes amb els quals visità la nostra ciutat i la zona volcànica.

EN
EL **BAR DEL PARC**

TELEFON, 43

HI TROBAREU HABITACIONS I CUINA CASOLANA, A BONS PREUS.

POLITIQVES

En transcriure la llista d'adherits a Acció Catalana, ens deixàrem ben involuntàriament els senyors Esteve Hostench Trasff i Francesc Ferrer, entusiastes de les nostres coses.

■ Hem tingut el gust de fullejar un exemplar del periòdic mataroní «La Vespa» dedicat als edils de contraban que en els temps de Dictadura desempeñaren els llocs d'aquella Casa Ciutat. Es un periòdic picant i destinat a fiblar a n'aquells senyors tal com es mereixen i a publicar totes les seves malifetes i trampes. Li desitgem que no es cansi en la seva feina depuradora i que serveixi de lliçó als «desinteressats administradors» d'aquella ciutat germana.

ESPECTACLES

Centre Obrer.—Per a solemnitzar els dies de la Pasqua Florida, la Junta d'aquesta societat ha contractat l'aplaudida cobla-orquestra «La Principal Olotina», per als següents actes:

Demà, diumenge, a les onze del matí, gran concert de sardanes: *Amor vençut*, Josep Blanch; *Les Albes*, Ju Pascual; *A cau d'orella*, Josep Serra; *Alba res-*

plendent, (estrena), Pere Aubert; *La Processó de Sant Bartomeu*, A. Català.

Tarda, a les tres, concert vocal i instrumental, baix el següent ordre: fantasies *La Holandesita* i *Regalo de bodes*, per l'orquestra ja citada; *Els Orfeonistes* i *Les Segues*, per el chor «El Laurel», i finalment *El Vanitós*, vals de trompeta.

A dos quarts de sis de la tarda i a les deu de la nit, grans balls d'orquestra.

El dilluns de Pasqua, a la tarda, ball per l'orquestrina «Jazz Americà».

Companyia Adriàtica de Segurs

(Riunione Adriatica di Sicurtà)

SEGURS VIDA = INCENDIS

L'Assicuratrice Italiana S. A.

Segurs individuals.—Viatges per mar, Col·lectius de obrers, Col·lectius d'empleats, Responsabilitat Civil, Complementari del Segur Vida.

Agent per la província de Girona:

ELISSEU CASTELLS, Bisbe Guillamet, 16. - Olot

■ *Industria i Comerç*.—S'anuncien grans balls per a demà i dilluns, amb el debut, en aquesta societat, de l'aplaudida orquestrina «Young-Jazz».

■ *Centre Fontanella*.—Durant aquests dos dies de Pasqua també se celebraran tres grans balls, amenitzats pel reputat «Quintet Bofill».

■ En la *Concentració Republicana* també s'anuncien grans balls per el quintet «Costa Jazz».

■ El dilluns pròxim es celebrarà el primer «Roser» de l'any, anomenat *Roser del Triai*. La parròquia de Sant Cristòfor les Fonts, celebrarà, com cada any, la seva festa amb tot esplendor, durant els dies 21, 22 i 23 del corrent, amb funcions religioses, concerts i sardanes, a càrrec tot de la popular cobla-orquestra «La Principal Olotina».

Demaneu arreu els acreditats Vermouths

CINZANO en blanc i en color. Proveu el aperitiu riquíssim **Quinat CINZANO**.

Valuosos regals a tots els consumidors

Unic dipositari en aquesta comarca

Esteve Hostench Trasfí.—QLOT

■ Per a celebrar la festa de Sant Jordi, Patró de Catalunya, el nostre «Casal Català» té anunciats els següents actes:

Dimarts, dia 22, a dos quarts de vuit de la vetlla, la cobla «La Principal de la Bisbal» executarà les sardanes: *1930*, Ribera; *Margaridó*, Saló; *La Santa Espina*, Morera.—Aquestes sardanes es tocaran a la nostra plassa major.

Al «Casal Català», a les deu de la nit: *La Cançó del País Baix*, Costa; *Un sol pensament*, Mercader; *Pregària*, Tano; *La sardana de la mainada*, Cantó; *Nydia*, Garreta, i *La filla del Bosc*, Vicens.

Dimecres, dia 23, a les deu de la nit, Conferència pública.

Diumenge, dia 27, a les deu del matí, Ofici a l'església de P. P. Caputxins.

A la sortida, sardanes a la Plaça Vayreda, per la cobla «Unió Artística».

A les cinc de la tarda, audició de sardanes a la Font Moixina.

A dos quarts de nou de la nit, àpat de germanor en el saló del «Casal Català». Per a l'adquisició de *tickets*, dirigir-se als conserges de l'entitat, fins el divendres, dia 25.

A les deu de la nit, audició de sardanes davant l'estatge social.

■ *Teatre Principal*.—Per la companyia còmica-dramàtica, que dirigeix N'Eduard Cabré, en la que hi figura la primera actriu Mercé Fernández, el dilluns de Pasqua posarà en escena l'obra d'En Segarra «Les llàgrimes d'Angelina»

■ Hem rebut de l'«Orfeó Popular Olotí» una invitació per el Concert-Homenatge al poble que serà avui dissabte a dos quarts de deu del vespre a la Plaça, d'acord amb el programes que ja publicarem la setmana passada.

Agraïm l'invitació i els desitgem un bon èxit.

VARIES

■ Per tal d'engrossir la subscripció que es fa a Girona per al monument a Juli Garreta, el novell compositor Narcís Paulís, fill de Sant Feliu, va ceder la sardana «Resignació». Aquest professor, que fins ara havia pertangut a la cobla «Els Montgrins», ara està de director a la cobla Barcelona Albert Martí.

Li desitgem un bon encert.

■ El nostre distingit compatriota el senyor Pere M. Rossell i Vilà, fou rebut en sessió pública com a membre numerari de la Reial Acadèmia de Ciències i Arts de Barcelona. Tractà de les races animals i de llurs relacions amb l'etnografia de Catalunya.

Rebi la nostra felicitació.

■ Una «gaffe» policiaca:

Ha estat força comentada la nova de la detenció del jove Compte (a. Codinac), per la policia de Logronyo, el qual, després d'èsser tractat en forma arbitrària i molestat indegudament, fou posat en llibertat, gràcies a tenir coneguts en aquella població. Valdria la pena que els encarregats d'exercir la vigilància fossin gent una mica més llesta i no caiguessin en les lamentables equivocacions a que ens tenen acostumats, compromentent i perjudicant sense cap delicadesa a ciutadans honrats.

■ Demà sols restaran oberts els estancs n.º 1 del carrer Major i n.º 4 del carrer de Sant Esteve.

Quansentiu algun català que es queixa de la manca de patriotisme del nostre poble escometeu-lo així: Ja sou soci de la Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana? I si la resposta és negativa digueu-li que no té dret a bescantar el poble.

L'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana, ensenya a ésser home i a estimar la pàtria. Cal que tot bon català l'ajudi.

■ Sembla que la «Joventut Tradicionalista» d'aquesta ciutat té el propòsit de transformar-se en associació monàrquico-autonomista. Celebrarem molt aquesta transformació, per obra de la qual ens trobarem pel camí de l'entesa amb aquests elements.

■ Es troba en poder del quefe dels guàrdies urbans, una quantitat en metàl·lic que es trobà en el Passeig de Blay. que serà retornada a qui acreditati haver-la perdut.

■ Demà sols estaran obertes les farmàcies dels senyors Ros i Fajula.

■ La Companyia del ferro-carril d'Olot a Girona, avisa que el dia 21 del corrent, Dilluns de Pasqua, el tren n.º 9 continuarà fins a Girona.

Aquest tren surt d'Olot a les 17 i arriba a Girona a les 19'47.

■ Hem rebut un elegant cartell de la Fira de Mostres Internacional-València, que està a la disposició de qui pugui interessar.

■ Divendres passat el senyor Ribes, professor de l'Escola Municipal de Música, donà un concert privat a la Junta de l'Associació de Música-Olot.

Executà impecablement obres de Mendelshon, Chodín, Shuman, Albeniz, Turina i Falla. A precís de la concurrència bisà «Dijous Sant» de Turina, i «Cançó i dança» de Mompeu.

Tots els assistents en sortiren molt complaguts.

Sembla que hi ha interès en que dongui un concert per a la «Associació de Música».

■ Llegim:

«A l'Àfrica del Sud va ésser mort un cocodril que tenia en el seu estómac vuit collarets de vidre i tota una col·lecció de braçalets de metall. Aquests objectes havien pertanyut a una gentil africana que el cocodril havia devorat.

Esgarrifa de pensar el que certa gent, més voraç encara que els cocodris, deuen tenir a l'estómac...

No en va han passat per a ells sis anys de vaques grosses!»

OBITUARI

Ha mort l'amic Ignasi Sacrest i Caselles, en plena joventut, quan ja havia deixat entreveure les promences que podien esperar-se d'ell. Era de l'estol catalanista nascut en aquesta època mancada de llibertat. Per això els qui el coneixien sentiran com nosaltres el seu traspàs, en aquesta hora que ens cal l'ajut de tots.

En l'acte de l'enterrament és palesà la part que les nombroses amistats del difunt i de la seva distingida família han pres en el dol d'aquesta.

Rebin els pares i germans d'En Sacrest, el nostre condol més sentit. (A. C. S.)

■ El passat dimecres fou conduït a la seva darrera estada, un tendre fillet de nostre amic Adolf Prat, conegut comerciant d'aquesta. Nostra més sentit condol.

■ El dimecres de la passada setmana, morí cristianament Na Rosa Pujolar Serra, esposa del conegut comerciant, En Francesc Puig. A tota la família de la finada, nostre sentit pésam.

EXCURSIONISME

■ Per aquestes festes de Pasqua, una colla de joves que integren la penya excursionista «Avant Sempre» tenen projectada una excursió al Montseny, en la realització de la qual se seguirà el següent itinerari:

Primer dia: sortida a les tres del matí amb auto fins Arbúcies: des d'aquest poble, s'empendrà la caminada vers a la vall de Santa Fé, on començarà l'ascensió als Turons de l'Home i de les Agudes, punt culminant del Montseny (altura 1.740 metres). D'allí es baixarà al Santuari de Sant Marçal, per fer-hi nit.

El dia següent, ascensió al cim de Matagalls (altura 1.700 metres) efectuant el camí de tornada per Sant Segimon, camí de Viladrau, estació de Balenyà, Sant Joan de les Abadesses i Olot.

L'excursió, promet ésser en extrem interessant, donada la fama justificada de què disfruta la serralada del Montseny, una de les regions muntanyoses més admirades de la nostra terra.

Esportives

Indústria i Comerç, 1. - Centre Obrer, 0

Fou aquest un partit molt disputat, en el que la victòria corresponia més justament a l'equip del Centre Obrer, que, principalment durant la segona part, dominà de ferm, no aconseguint marcar en més d'una ocasió per veritable pega. El gol de la victòria fou obtingut per «Indústria i Comerç» pocs minuts abans de finir l'encontre, en una jugada de molta sort.

Dels guanyadors, ens agradaren Artigas i Dou. Els vençuts, tots jugaren de ferm i amb entusiasme per a aconseguir la victòria.

Arbitrà el jugador del primer equip de l'Olot F. C., En Sàez. Amb tota franquesa confessem que ens agrada molt més jugant que no fent d'àrbitre.

■ Ha finit ja el campionat de futbol amateur de Catalunya, aconseguint el títol capdal l'equip d'«U. S. Figueres», que hi prenia part en representació de les comarques gironines. Ens plau moltíssim felicitar els amics empordanesos per el triomf assolit.

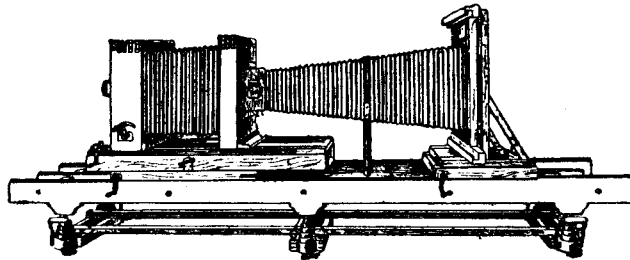
■ Demà i dilluns jugaran, en el camp de l'Estació un equip de la penya «Els Tres», de Barcelona, contra el nostre primer equip.

Impremta de Pere Aubert. Olot

FOTOGRAVATS ESTEREOTIPS

TRICROMIA
TOMÀS PI i TOMÀS

FOTOLITS EN RATLLES i DIRECTES SOBRE ZENC
i PEDRES LITOGRAFIQUES.

Villarroel, 7. TELÉFON. 1314-H.

AUTOMATIC 33967

BARCELONA

Si vosté s'aprecia

de tenir una exagerada
pulcritut en la seva roba
interior, sabrà que això
s'aconsegueix emplantant
el

SAVÓ
CHIMBO

Fabricants
Galipe Saonera de
Tapa i Sobrino, S.º
Bilbao

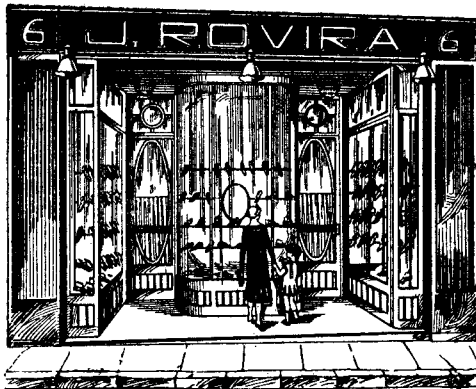
Representant
F. Garriga
Corba, 403
Barcelona

Pintures Decoratives

Nicolau i Martí

Aquesta Casa necessita
Oficials Pintors

GRANS REBAIXES DE PREUS

AL

Palau del Calçat

Sabates per a home i dona

A PREUS DE PARRACS

SABATONES per a mainada, a 1'85

No deixeu de visitar-nos!

Aquesta és la casa dels aconteixements

OLOT — Sant Esteve, 6 — OLOT

EL DE MÉS RENDIMENT

EL MÉS BÓ

I EL MÉS ECONOMIC

DE VENTA EN TOTS ELS
BONS ESTABLIMENTS

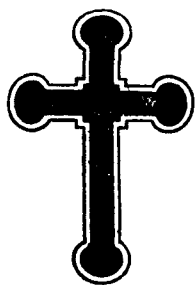

MODERNA

FARMACIA

LLACH

EL JOVE

En Ignasi Sacrest i Casellas

Ha mort a l'edat de 21 anys

Havent rebut els Sants Sagraments i la Benedicció Apostólica

A. C. S.

Els qui el ploren: pares Miquel i M.^a dels Dolors, germans Rosa, M.^a del Carme, Enric, Josep M.^a i Teresina del Nen Jesús, oncles, ties, cosins i demás parents, el jove Joan Fajula Soler i les raons socials «Hijo de Sacrest» i «Pedro Juncá» preguen que el tingueu present en les vostres oracions, pel qual favor us quedaran molt reconeguts.

Olot, Abril de 1930.

L'Il·lustríssim Sr. Bisbe de la diòcesi s'ha dignat concedir indulgències en la forma acostumada.